

ବ୍ରିଜ ପାଲ୍ ଶର୍ମା

ବନାମ

ଗାଈଆବାଦ ବିକାଶ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ

ଅଗଷ୍ଟ 18, 2005

[ଅରିଜିଟ ପଶାୟତ ଏବଂ ଏଚ୍. କେ. ସେମା, ନ୍ୟାୟାଧୀଶପ୍ରତି]

ଖାଉଟି ସୁରକ୍ଷା ଅଧିନିୟମ, 1986 – ଗୃହ ଭୁଖଣ୍ଡ ଆବଣ୍ଟନ - ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରାଶିର ଜମା - ତଥାପି, ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ବିଫଳତା - ଗୋଟିଏ ମାମଲାରେ ଯୋଜନା ବାତିଲ ଏବଂ ଛଗିତାଦେଶ ଯୋଗୁଁ କାର୍ଯ୍ୟର ବିକାଶ/ସଂରଚନାକୁ ରୋକିବା କାରଣରୁ - ଫେରସ୍ତ ପରିମାଣ ଉପରେ 18% ସୁଧ ପ୍ରଦାନ – ସଠିକତା - ଛଗିତାଦେଶ ଦ୍ଵାରା ବିକାଶ/ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅବରୋଧ କରାଯାଇଥିବା ଅବଧି ପାଇଁ କୌଣସି ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ନାହିଁ - ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ଉନ୍ନୟନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଯେଉଁ ପଦ୍ଧତିରେ ଜନସ୍ଵାର୍ଥ ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ତାହାକୁ ଅବମାନିତ କରାଯାଇଛି - ଉନ୍ନୟନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ରାଜ୍ୟ ହୋଇଥିବାରୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସ୍ଵାର୍ଥକୁ ଉପେକ୍ଷା କରି ଜନସ୍ଵାର୍ଥ ପାଇଁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟବଦ୍ଧ - ଭାରତର ସନ୍ଧିଧାନ, 1950, ଅନୁକ୍ଳେଦ 12 ।

ଉତ୍ତରବାତା-ଉନ୍ନୟନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଗୃହ ଭୁଖଣ୍ଡ ଆବଣ୍ଟନ ପାଇଁ ଏକ ଯୋଜନା ପ୍ରଣୟନ କରିଥିଲେ । ଅପିଲକାରୀ ଏକ ଭୁଖଣ୍ଡ ପାଇଁ ଅପିଲକରିଥିଲେ ଏବଂ ଶେଷ ଦେୟ ଜମା କରିଥିଲେ । ଦେଝାନୀ ଅପିଲସଂଖ୍ୟା 5122/200 ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଯୋଜନା ବାତିଲ ହୋଇ ନୂତନ ଯୋଜନା ପ୍ରଣୟନ ହୋଇଥିବାରୁ ଭୁଖଣ୍ଡ ଆବଣ୍ଟନ କରାଯାଇପାରିଲା ନାହିଁ । ଦେଝାନୀ ଅପିଲସଂଖ୍ୟା 549/2003 ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଛଗିତାଦେଶ ଦ୍ଵାରା ବିକାଶ/ସଂରଚନା କାର୍ଯ୍ୟ ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବାରୁ ଭୁଖଣ୍ଡର ଦଖଲ ଆବଣ୍ଟନକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇପାରିଲା ନାହିଁ । ଅପିଲକାରୀ ଅଭିଯୋଗ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରମଣ୍ଡଳ, ରାଜ୍ୟ କମିଶନ ଏବଂ ଜାତୀୟ କମିଶନ ବାର୍ଷିକ 18 ସୁଧ ସହିତ ରାଶି ଫେରସ୍ତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଅପିଲ୍ ଏବଂ ଅବମାନନା ଅପିଲ ।

ଅପିଲ ଏବଂ ଅବମାନନା ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ବି.ପି.ଶର୍ମା ବନାମ ଗାଈଆବାଦ ବିକାଶ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ [ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଏଚ୍. କେ. ସେମା]

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଲେ ଯେ :1. 1.ଜମିର ଭୂଖଣ୍ଡର ଆବଶ୍ୟକ ନ କରିବା ପାଇଁ ଫେରସ୍ତ ରାଶି ଉପରେ ବାର୍ଷିକ 18% ସୁଧ ପ୍ରଦାନ ଉଭୟ ଅପିଲରେ ଯଥାର୍ଥ ଅଟେ । ତଥାପି, ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 549/2003ରେ, ଯେଉଁ ସମୟ ପାଇଁ ଛଗିତାଦେଶ ଦ୍ଵାରା ବିକାଶ/ସଂରଚନା କାର୍ଯ୍ୟ ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ସେହି ସମୟ ପାଇଁ କୌଣସି ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ନାହିଁ ଏବଂ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ କାହାକୁ ଦଖଲ ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିପାରିନଥିଲେ ।

ଗାଈଆବାଦ ବିକାଶ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ବନାମ ବଲବୀର ସିଂ, [2004] 5 ଏସ. ସି. ସି. 65, ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ ।

1. 2.ବୈଧାନିକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ-ବିକାଶ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଜନସ୍ଵାର୍ଥ ସହିତ ଯେଉଁ ପଦ୍ଧତିରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ତାହା ଅବମାନିତ । ଗାଈଆବାଦ ବିକାଶ ପ୍ରାଧିକରଣ ପରି ବୈଧାନିକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ, ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 12 ର ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ରାଜ୍ୟ ହୋଇଥିବାରୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସ୍ଵାର୍ଥକୁ ଅଣଦେଖା କରି ଏପରି ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ, ଯାହା ଜନସ୍ଵାର୍ଥକୁ ଉପକୃତ କରିବ । ଏହା ଏକ ସାଧାରଣ ଆଇନ ଯେ ଯେତେବେଳେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସ୍ଵାର୍ଥକୁ ଜନସ୍ଵାର୍ଥ ବିରୁଦ୍ଧରେ ରଖାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ପରବର୍ତ୍ତୀତ ପୂର୍ବ ଉପରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ବିସ୍ତାର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ଭବିଷ୍ୟତରେ ଏଭଳି ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକର ନିଜସ୍ଵ ଗୁଣାଗୁଣ ଆଧାରରେ ଯାଞ୍ଚ କରାଯିବ । [773- C, D]

ଦେୱାନୀ ଅପିଲୀୟ ଅଧିକାରିତା :ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 5122/2005 ।

ଜାତୀୟ ଉପଭୋକ୍ତା ବିବାଦ ସମାଧାନ କମିଶନ, ନୂଆଦିଲ୍ଲୀର 26. 4. 2002 ତାରିଖର ଆର. ପି. ସଂଖ୍ୟା 1460/2000 ସହିତ ସି. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 549/2003ରେ ସି. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 549/2003 ଏବଂ ସି. ପି. (ସି) ସଂଖ୍ୟା 614/2004ର ବିଚାର ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଅପିଲ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଅଧିବକ୍ତା ଏସ୍. ସି. ପଲ, ମନୋଜ କୁଳଶ୍ରେଷ୍ଠ, ଓ. ପି. ସାହେନା, ସୁଶ୍ରୀ ରୂପା ପଲ, ସୁଧୀର କୁମାର ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ ରେଖା ପାଣ୍ଡେ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜୟ ହଂସାରିଆ, ସୁଶ୍ରୀ ରୀନା ସିଂ, ସୁଶ୍ରୀ ଭକ୍ତି ପସରିଜା ଏବଂ ଟି. ମହିପାଲ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଏଚ. କେ. ସେନା : SLP (C) 22736/2002 ରୁ ଉତ୍ତର ଦେଖାନୀ ଅପିଲ ।

ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରାଗଲା ।

ଏହି ଅପିଲରେ ପୁନଃ ନିରୀକ୍ଷଣ ଅପିଲସଂଖ୍ୟା 1460/2000ରେ ଜାତୀୟ ଉପଭୋକ୍ତା ବିବାଦ ସମାଧାନ ଆୟୋଗ (ସଂକ୍ଷେପରେ 'ଆୟୋଗ ') ଦ୍ୱାରା 26. 4. 2002 ତାରିଖରେ ପାରିତ ଆଦେଶ ପ୍ରତି ଆପତ୍ତି ।

ସଂକ୍ଷେପରେ, ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ନିମ୍ନରେ ଦର୍ଶାଗଲା :

ଉତ୍ତରଦାତା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ, ଅର୍ଥାତ୍ ଗାଈଆବାଦ ଉନ୍ନୟନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ, ସ୍ୱୟଂ ଆର୍ଥିକ ଯୋଜନା ଅଧୀନରେ ଗୃହ ଭୂଖଣ୍ଡ ଆବଣ୍ଟନ ପାଇଁ କର୍ପୁରୀ ପୁରମ୍ ଯୋଜନା ନାମକ ଏକ ଯୋଜନା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ଏହା ଅନୁଯାୟୀ, ଅପିଲକାରୀ 90 ବର୍ଗ ମିଟର କ୍ଷେତ୍ରଫଳ ପରିମାପକ ଏକ ଜମି ପାଇଁ ଅପିଲକରିଥିଲେ । ଏହା ଜୁଲାଇ, 1991 ମାସର କୌଣସି ଏକ ସମୟ ଥିଲା । 30 ଜୁଲାଇ, 1994 ରେ, ଅପିଲକାରୀ ମୋଟ ଏବଂ ଶେଷ ଦେୟ ଭାବରେ 96,948 ଟଙ୍କା ଜମା କରିଥିଲେ (ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରକୃତ ମୂଲ୍ୟ ଭାବରେ 81,020 ଟଙ୍କା ଏବଂ ବିଳମ୍ବରେ ଦେୟ ଉପରେ ସୁଧ ଭାବରେ 15,948 ଟଙ୍କା) । ଭୂଖଣ୍ଡ ଆବଣ୍ଟନ 1997 ମସିହାରେ କୌଣସି ସମୟରେ ହେବାକୁ ଥିଲା । ତଥାପି, କର୍ପୁରୀ ପୁରମ୍ ଯୋଜନା ବାତିଲ ହୋଇ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଜୟନ୍ତୀ ପୁରମ୍ ନାମରେ ଏକ ନୂତନ ଯୋଜନା ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିବା କାରଣରୁ ଆପତ୍ତିଜନକ ଜମି ଆବଣ୍ଟନ କରାଯାଇପାରିଲା ନାହିଁ । ଏଥିରେ କ୍ଷୁଦ୍ଧ ହୋଇ, ଅପିଲକାରୀ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରମଞ୍ଚ, ରାଜ୍ୟ କମିଶନ ଏବଂ ଜାତୀୟ କମିଶନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଭିଯୋଗ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ମାମଲାର ତଥ୍ୟକୁ ବିଚାର କରିବା ପରେ, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ସହିତ, ବାର୍ଷିକ 18% ସୁଧ ସହିତ ରାଶି ଫେରସ୍ତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ ହେଉଛି ଯେ କର୍ପୁରୀ ପୁରମ୍ ଯୋଜନା ବାତିଲ କରିବା ଆଳରେ ସେହି ଜମି ଉପରେ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଜୟନ୍ତୀ ପୁରମ୍ ନାମରେ ଆଉ ଏକ ଯୋଜନା ପ୍ରଣୟନ କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା ଦ୍ୱାରା ନିରୀହ ନାଗରିକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଜମି ଆବଣ୍ଟନ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାପ୍ୟ ଅଂଶରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେମାନେ ଯେଉଁ ପରିମାଣରେ ଟଙ୍କା ଜମା କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଜମିର ଭୂଖଣ୍ଡ ପାଇବାର ଯଥାର୍ଥ ଆଶା ରଖୁଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, ଉତ୍ତରଦାତା ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଆଇନ ଅନୁପାଳନକାରୀ ନାଗରିକଙ୍କ

ଉପରେ ଏକ ପ୍ରବନ୍ଧନାମକ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ଦ୍ଵାରା ଅସହାୟ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ନାଗରିକଙ୍କ ଅନ୍ୟାୟ କ୍ଷତିରେ ଅବୈଧ ଲାଭ ଅର୍ଜନ କରାଯାଇଛି ।

ବାସ୍ତବରେ, ଏକ ସମାନ ମାମଲାରେ, ଗାଈଆବାଦ ଉନ୍ନୟନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ବନାମ ବଲବୀର ସିଂ, [2004] 5 SCC 65 ମାମଲାରେ କର୍ପୁରୀ ପୁରମ୍ ଯୋଜନା ବାତିଲକରଣକୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା ଯେଉଁଠାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମାମଲାରେ କରାଯିବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ବୈଧାନିକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଯେଉଁ ପଦ୍ଧତିରେ ଜନସ୍ଵାର୍ଥ ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ତାହାକୁ ନିନ୍ଦା କରିଥିଲେ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିରେ କହିଥିଲେ ଯେ କ୍ଷତି ଏବଂ କ୍ଷତିପୂରଣ ଭାବରେ ବାର୍ଷିକ 18% ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଯଥେଷ୍ଟ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଥିଲା । ବଲବୀର ସିଂଙ୍କ ମାମଲା (ଉପରୋକ୍ତ) ର ଅନୁକ୍ଷେପ 21 ରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଭାବରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଥିଲେ:

"21."କର୍ପୁରୀପୁରମ୍ ଯୋଜନା" ନାମରେ ପରିଚିତ ଏକ ଯୋଜନାରେ ଭୂଖଣ୍ଡ ଆବଣ୍ଟନ କରାଯାଇଥିଲା, ଟଙ୍କା ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ, ଏହା ପରେ ଯୋଜନା ବାତିଲ କରାଯାଇଥିଲା । କିଛି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରମଣ୍ଡଳ ରେକର୍ଡ କରିଛି ଯେ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଯୋଜନା କାହିଁକି ବାତିଲ କରାଯାଇଥିଲା ସେ ବିଷୟରେ କୌଣସି ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ପ୍ରକାର ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଉଛି । ଆମ ଦୃଷ୍ଟିରୁ, ବାତିଲ କରିବାର ପ୍ରକୃତ କାରଣ ଥିଲା କି ନାହିଁ ତାହା ବିଚାରି, ଟଙ୍କା 18% ସୁଧ ହାରରେ ଫେରସ୍ତ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଆମେ ଏହା କହୁଛୁ କାରଣ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଯଦିଓ ସଂସ୍ଥା ପୂର୍ବରୁ ସମାନ ଜମିରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଯୋଜନା ପ୍ରଚଳନ କରିନାହିଁ, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ସଂସ୍ଥା ଏହି ଜମିରୁ ବହୁତ ଲାଭ ପାଇବାକୁ ଯାଉଛି ଏବଂ ତେଣୁ ବାର୍ଷିକ 18% ସୁଧ ସହିତ ଆବଣ୍ଟିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କ୍ଷତିପୂରଣ ଦେବା ନ୍ୟାୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ।

ତେଣୁ, ଆମ ଦୃଷ୍ଟିରୁ, ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ବିଚାର କରି ବଲବୀର ସିଂ (ଉପରୋକ୍ତ) ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦ୍ଵାରା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଛି । ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଦୃଷ୍ଟିରୁ, ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଆହୁରି କିଛି ବିଚାର କରିବାକୁ ବାକି ନାହିଁ, ଯଦିଓ ଆମେ ପୂର୍ବରୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ପରି ସମ୍ପୃକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଆଚରଣକୁ ନାପସନ୍ଦ କରୁଛୁ ।

ଉଲ୍ଲେଖିତ କାରଣଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ, ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ପର୍କରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ବିନା ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି ।

ଦେଖାନୀ ଅପିଲସଂଖ୍ୟା 549/2003

ଏହି ଅପିଲ ପୁନଃ ନିରୀକ୍ଷଣ ଅପିଲସଂଖ୍ୟା 460/1999ରେ ଜାତୀୟ ଗ୍ରାହକ ବିବାଦ ସମାଧାନ ଆୟୋଗ (ଏହାପରଠାରୁ 'ଆୟୋଗ ' ବୋଲି ଜଣାଯାଏ)ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 28.5. 2002 ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଗତ କରାଯାଇଛି ।

ସଂକ୍ଷେପରେ, ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ନିମ୍ନରେ ଦର୍ଶାଗଲା :

ଗାଞ୍ଜିଆବାଦ ଉନ୍ନୟନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ (ସଂକ୍ଷେପରେ 'GDA') ଦ୍ୱାରା ଆବାସିକ ଘର ଏବଂ ଭୂଖଣ୍ଡ ପାଇଁ 2.10.1988 ରେ ଗୋବିନ୍ଦପୁରମ୍ ଯୋଜନା ନାମରେ ଏକ ଯୋଜନା ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ଅନୁଯାୟୀ, ଅପିଲକାରୀ 31.10.1988 ରେ 200 ବର୍ଗ ମିଟର ପରିମିତ ଏକ ଭୂଖଣ୍ଡ ପାଇଁ ଅପିଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ 31.10.1988 ରେ ପଞ୍ଜୀକରଣ ରାଶି 13,000 ଟଙ୍କା ଏବଂ ମୂଲ୍ୟ 1,27,000 ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । 31.7.1989 ରେ, GDA ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ 200 ବର୍ଗ ମିଟର ପରିମିତ ଭୂଖଣ୍ଡ ଆବଣ୍ଟନକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲେ । GDA ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ସଂରକ୍ଷଣ ପତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ ସ୍ୱୟଂ ଆର୍ଥିକ ଯୋଜନାରେ ବାର୍ଷିକ 15% ସୁଧ ସହିତ 5. 8. 1989ରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ 30. 3. 1992 ରେ ଶେଷ ହେଉଥିବା ଛଅଟି ଅର୍ଦ୍ଧବାର୍ଷିକ କିସ୍ତିରେ ବାକି ରାଶି ଜମା କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଏହା ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଅପିଲକାରୀ କୌଣସି ଖୁଲାପ ନକରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଟଙ୍କା ଜମା କରିଥିଲେ । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ମୋଟ ଜମିର ମୂଲ୍ୟ ପରିମାଣ ବାବଦକୁ 1,27,000 ଟଙ୍କା ଏବଂ ସୁଧ ବାବଦକୁ 23,100 ଟଙ୍କା ଯାହା ମୋଟ 1,50,100 ଟଙ୍କା । ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତ ଦଖଲ ତାରିଖ ବିଷୟରେ ଜଣାଇ ଦିଆଯିବ ବୋଲି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ, 2002 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ କୌଣସି ସୂଚନା ପାଇ ନଥିଲେ । ଏହା କୁହାଯାଇଛି ଯେ, GDAର ଉପାଧ୍ୟକ୍ଷ 10.9.1994 ରେ ଏକ ସାମ୍ବାଦିକ ସମ୍ମିଳନୀ ଡାକି କହିଥିଲେ ଯେ ଗୋବିନ୍ଦପୁରମ୍ ଯୋଜନାର ଆବଣ୍ଟନଗ୍ରାହୀମାନଙ୍କୁ ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ନାହିଁ, କାରଣ GDA ପାଣ୍ଠି ଅଭାବର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଉଥିଲା ଏବଂ ନିଷ୍ପାସନ ପ୍ରଣାଳୀ ସ୍ଥାପନ କରିବା, ରାସ୍ତା ନିର୍ମାଣ ଏବଂ ବିଦ୍ୟୁତୀକରଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା ।

ବି.ପି.ଶର୍ମା ବନାମ ଗାଈଆବାଦ ବିକାଶ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ [ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଏଚ୍. କେ. ସେମା]

ଏହାର ବିପରୀତରେ, GDA ପକ୍ଷରୁ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା 24. 4. 1991ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ସ୍ଥଗିତାଦେଶ 16. 12. 1993 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଳବତ୍ତର ରହିଥିବାରୁ ଏବଂ ସ୍ଥଗିତାଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଥିବା ସମୟରେ, ବିକାଶ ଏବଂ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଥଗିତ ରହିଥିବାରୁ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଭୂଖଣ୍ଡର ଦଖଲ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ମାମଲାର ପ୍ରଦତ୍ତ ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଆୟୋଗ କ୍ଷତି ଏବଂ କ୍ଷତିପୂରଣ ଭାବରେ ଫେରସ୍ତ ପରିମାଣ ଉପରେ ବାର୍ଷିକ 18% ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।

ଏହି ଅପିଲରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ ହେଉଛି ଯେ କମିଶନ କେବଳ ଫେରସ୍ତ ରାଶି ଉପରେ ବାର୍ଷିକ 18% ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ GDAକୁ ଆବେଦନ ଭୂଖଣ୍ଡ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବାକୁ କିମ୍ବା ପରବର୍ତ୍ତୀ ଯୋଜନାରେ ଏକ ଭୂଖଣ୍ଡ ଆବେଦନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି, ଯାହା ମୂଳ ଯୋଜନାରେ ଅପିଲକରିଥିବା ଅପିଲକାରୀଙ୍କଠାରୁ ଆଦାୟ କରାଯିବ । ଆମ ମତରେ, ଏହି ଯୁକ୍ତି ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ନୁହେଁ, କାରଣ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଏହା କହିବାର ଅନୁମତି ନାହିଁ ଯେ ସେ ଉଭୟ ବିଶ୍ଵର ସର୍ବୋତ୍ତମ ହକଦାର ଅଟନ୍ତି । ଜମି ଭୂଖଣ୍ଡ ଆବେଦନ ନ କରିବା ପାଇଁ 18% ହାରରେ ସୁଧ କ୍ଷତି ଏବଂ କ୍ଷତିପୂରଣ ଭାବରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଏ ।

ଗାଈଆବାଦ ଉଚ୍ଚନ୍ୟାୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ବନାମ ବଲବୀର ସିଂ, [2004] 5 SCC 65 ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା (ପୃଷ୍ଠା 82 SCC ର ଅନୁଛେଦ 12 ରେ) କ୍ଷତି ଏବଂ କ୍ଷତିପୂରଣ ମାଧ୍ୟମରେ ବାର୍ଷିକ 18% ସୁଧ ପ୍ରଦାନକୁ ଯଥାର୍ଥ କରି ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ବିଚାର କରାଯାଇଛି ।

ମାମଲାର ପ୍ରଦତ୍ତ ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଯେପରି ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ କରାଯାଇଛି, ଆମେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ମତ ରଖୁଛୁ ଯେ ବାର୍ଷିକ 18 ପ୍ରତିଶତ ସୁଧ ମଞ୍ଜୁର ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ମଧ୍ୟ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଥିଲା ।

ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏହି ମାମଲା ମଧ୍ୟ ବଲବୀର ସିଂଙ୍କ ମାମଲାରେ (ଉପରୋକ୍ତ) ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦ୍ଵାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ।

ଏହି ମାମଲାରେ ମଧ୍ୟ, ସ୍ଵୀକାର କରାଯାଉଛି ଯେ, ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଏକ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଆଦେଶ 24. 4. 1991ରୁ 16. 12. 1993 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା । ଆୟୋଗ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଥିଲେ ଯେ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଉପାଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ରିପୋର୍ଟ ଉପରେ ଆଧାର କରି ଉପରୋକ୍ତ ସମୟ ପାଇଁ କୌଣସି ସୁଧ

ଦେବାକୁ ପଡିବ ନାହିଁ ଯେ ଉକ୍ତ ସ୍ଥଗିତାଦେଶ ଦ୍ଵାରା ବିକାଶ/ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ କାହାକୁ ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ କରିପାରି ନଥିଲେ । ଆମେ ଚଳାବୀର ସିଂ (ଉପରେ/ଛ) ରେ ଆମର ରାୟର ଅନୁଛେଦ 25 (ପୃଷ୍ଠା 86 SCC ରେ) ରେ ଆୟୋଗଙ୍କ ଉକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛୁ ।

ମାମଲାର ପ୍ରଦତ୍ତ ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଯେପରି ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି, ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଏହି ଅପିଲରେ କୌଣସି ଯୋଗ୍ୟତା ନାହିଁ ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଖର୍ଚ୍ଚ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ବିନା ଏହାକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି ।

ତଥାପି, ଆମେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରୁଛୁ ଯେ ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରିବା ଦ୍ଵାରା ବୈଧାନିକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଆଚରଣର ଅନୁମୋଦନ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ଯେପରି ଏହା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଇଛି । GDA ପରି ବୈଧାନିକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ, ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଛେଦ 12 ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ରାଜ୍ୟ ହୋଇଥିବାରୁ, ଏପରି ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ, ଯାହା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସ୍ଵାର୍ଥକୁ ଅଣଦେଖା କରି, ସାଧାରଣ ସ୍ଵାର୍ଥକୁ ଉପକୃତ କରିବ । ଏହା ଏକ ସାଧାରଣ ଆଇନ ଯେ ଯେତେବେଳେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସ୍ଵାର୍ଥ ଜନସ୍ଵାର୍ଥ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଛିଡ଼ା ହୁଏ, ପରବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଵାର୍ଥ ପୂର୍ବ ସ୍ଵାର୍ଥ ଉପରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ପାଇବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯଦି ଭବିଷ୍ୟତରେ ଏପରି ଘଟଣା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଆଶାଯାଏ, ତେବେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜସ୍ଵ ଗୁଣବତ୍ତା ଅନୁସାରେ ଯାଞ୍ଚ କରାଯିବ ।

ଅବମାନନା ଅପିଲ (ଦେୱାନୀ) ସଂଖ୍ୟା 614/2004 /

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 549/2003ରେ

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 549/2003ରେ ଆମର ଆଦେଶକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଅବମାନନା ଆବେଦନଟି ତିଷ୍ଠି ରହେ ନାହିଁ ଏବଂ ତଦାନୁଯାୟୀ ଏହାକୁ ପରିସମାପ୍ତି କରାଯାଇଛି ।

ଏନ୍.ଜେ.

ଅପିଲ ଏବଂ ଅବମାନନା ଅପିଲ ଖାରଜ ହୋଇଛି ।

ଅସ୍ତୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାଦୃଢ୍ୟ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ

ଅନୁବାଦକ

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।